

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 9 päivänä kesäkuuta 2005

N:o 378—385

SISÄLLYS

N:o		Sivu
378	Laki oikeusgeneettisestä isyystutkimuksesta	2279
379	Laki isyyslain muuttamisesta	2285
380	Laki vakuutusyhtiölain 10 luvun muuttamisesta	2287
381	Laki vakuutusyhdistyslain 10 luvun muuttamisesta	2289
382	Laki eläkesäätiölain muuttamisesta	2291
383	Laki vakuutuskassalain muuttamisesta	2292
384	Laki maatalousyrittäjien eläkelain 17 §:n muuttamisesta	2293
385	Laki merimieseläkelain 56 §:n muuttamisesta	2294

N:o 378

Laki

oikeusgeneettisestä isyystutkimuksesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan oikeusgeneettiseen isyystutkimukseen.

Oikeusgeneettisellä isyystutkimuksella (*tutkimus*) tarkoitetaan isyyden vahvistamiseksi tai kumoamiseksi tehtävää ihmisen geenien, muun periytyvän DNA:n tai geeni-
tuotteiden tutkimista.

2 §

Tutkimuksen teettäminen

Tuomioistuin voi käsiteltävänäan olevassa isyyden vahvistamista tai kumoamista koskevassa asiassa määrätä tutkimuksen tehtä-

väksi, jos asianosainen sitä vaatii tai jos tuomioistuin pitää sitä muutoin tarpeellisenä asian selvittämiseksi. Lastenvalvoja voi tilata tutkimuksen, jos isyyslain (700/1975) 11 §:ssä säädetyt edellytykset ovat olemassa.

3 §

Tutkimuksen tekijä

Tutkimus tehdään Kansanterveyslaitoksessa tai Helsingin yliopiston oikeuslääketieteen laitoksessa (*tutkimuksen tekijä*).

4 §

Lapsen, äidin ja miehen tutkiminen

Tuomioistuin voi määrätä tutkimuksen teh-

HE 56/2004
LaVM 1/2005
EV 27/2005

täväksi lapsesta, äidistä ja oikeudenkäynnissä asianosaisena olevasta miehestä. Tuomioistuimien voi isyyden kumoamista koskevassa asiassa määrätä tutkimuksen tehtäväksi myös muusta miehestä, jos oikeudenkäynnissä esille tulleiden seikkojen perusteella on aihetta olettaa, että tämä on lapsen isä.

5 §

Tutkimus kadonneesta tai kuolleesta

Jos 4 §:ssä tarkoitetun tutkittavan olinpaikasta ei voida saada tietoa, tuomioistuin voi määrätä, että tutkimus tehdään hänestä aiemmin otetusta, saatavilla olevasta kudosnäytteestä tai että tutkimuksessa käytetään hänestä aiemmasta tutkimuksessa saatuja tietoja.

Jos tutkittava mies tai äiti on kuollut, mutta häntä ei vielä ole haudattu tai tuhattu, tuomioistuin voi määrätä tutkimuksen tehtäväksi vainajasta otettavasta kudosnäytteestä. Jos vainaja on kateissa tai häntä ei ole voitu tunnistaa luotettavasti taikka jos vainaja on haudattu tai tuhattu, tuomioistuin voi antaa 1 momentissa tarkoitetun määräyksen.

Tutkimusta 1 tai 2 momentin nojalla ei kuitenkaan saa määrätä tehtäväksi äidistä, ennen kuin on osoittautunut, ettei lasta ja miestä koskevasta tutkimuksesta saada riittävä selvitystä isyyskysymyksen ratkaisemiseksi.

6 §

Miehen vanhempien tutkiminen

Tuomioistuin voi määrätä tutkimuksen tehtäväksi molemmista miehen vanhemmista näiden suostumuksella, jos mies on kadonnut tai kuollut eikä tutkimusta voida tehdä 5 §:n 1 tai 2 momentin nojalla.

Jos miehen isä tai äiti on kadonnut tai kuollut, sovelletaan, mitä 5 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään, jollei ole syytä olettaa, että kadonnut tai kuollut vanhempi ei olisi antanut suostumustaan tutkimuksen tekemiseen.

7 §

Miehen muiden sukulaisten tutkiminen

Jos tutkimusta ei voida määrätä tehtäväksi

4—6 §:ssä säädetyllä tavalla, tuomioistuin voi määrätä sen tehtäväksi miehen toisesta vanhemmasta tai muusta sukulaisesta tämän suostumuksella.

8 §

Äidin sukulaisten tutkiminen

Mitä 6 ja 7 §:ssä säädetään miehen sukulaisten tutkimisesta, sovelletaan äidin sukulaisiin, jos lasta ja miestä tai heidän sukulaisiaan koskevista tutkimuksista ei saada riittävä selvitystä isyyskysymyksen ratkaisemiseksi.

9 §

Suostumuksen antaminen ja peruuttaminen

Tutkittavan edunvalvoja tai muu laillinen edustaja voi antaa suostumuksen tutkimuksen tekemiseen, jos tutkittava ei ikänsä, mielen terveyden häiriön, kehitysvammaisuuden tai muun vastaavan syyn vuoksi kykene ymmärtämään asian merkitystä eikä ole syytä olettaa, että tutkittava ei asian ymmärtäessään antaisi suostumustaan tutkimuksen tekemiseen.

Tutkittava taikka 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa hänen edunvalvojansa tai muu laillinen edustajansa voi peruuttaa annetun suostumuksen, kunnes tutkimuksen tulokset on toimitettu tuomioistuimelle.

10 §

Kuuleminen

Ennen 4 tai 6—8 §:ssä tarkoitetun tutkimusmääräyksen antamista tuomioistuimen on varattava isyyden kumoamista tai vahvistamista koskevan asian asianosaiselle ja tutkittavaksi määrättävälle henkilölle tilaisuus tulla kuulluksi.

Jos tutkimus tehdään 5 §:n nojalla kudosnäytteestä, tuomioistuimen on ennen tutkimusmääräyksen antamista varattava tilaisuus tulla kuulluksi sen henkilön aviopuolisolle tai leskelle sekä perillisille, josta näyte on otettu tai aiotaan ottaa. Jos kadonneelle henkilölle on määrätty edunvalvoja, myös tälle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

11 §

Tutkimusmääräyksen antaminen

Ennen kuin tuomioistuin määrää tutkimuksen tehtäväksi 6—8 §:n nojalla, sen on pyydettävä tutkimuksen tekijältä kirjallinen lausunto siitä, edistääkö tutkimus asian selvittämistä, sekä siitä, voiko tutkimuksessa tulla ilmi tutkittavan omaa tai hänen lapsensa syntyperää koskevia seikkoja. Lausunto on annettava tiedoksi tutkittavalle taikka 9 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa hänen edunvalvojalleen tai muulle lailliselle edustajalleen.

Määrätessään tutkimuksen tehtäväksi elossa olevasta henkilöstä tuomioistuimen on velvoitettava tutkittava sakon uhalla määräjassa osoittamaan todistuksella, että hänestä on otettu tarvittava näyte. Jos määräys koskee alle 15-vuotiasta lasta, uhkasakko on asetettava lapsen lailliselle edustajalle. Uhkasakkoa ei saa asettaa sille, josta näyte voidaan ottaa ainoastaan hänen suostumuksellaan.

Todistuksen antaa näytteen ottamisesta vastuussa oleva lääkäri.

12 §

Tutkimusmääräyksen noudattamatta jättäminen

Jos se, jolle on 11 §:n 2 momentin nojalla asetettu uhkasakko, on ilman laillista estettä jättänyt tuomioistuimen antaman tutkimusmääräyksen täyttämättä, tuomioistuin voi tuomita hänet uhkasakkoon ja, jos näytteen ottaminen on yhä tarpeen asian selvittämiseksi, asettaa uuden, korkeamman uhkasakon.

Jos on todennäköistä, ettei tutkittava tai hänen laillinen edustajansa uhkasakosta huolimatta noudata 11 §:n 2 momentissa tarkoitettua tutkimusmääräystä, tuomioistuin voi uhkasakon asettamisen sijasta määrätä, että tutkittava on tuotava näytteen ottamiseen ja että näyte saadaan ottaa vastoin hänen tai hänen laillisen edustajansa tahtoa.

Tuomioistuimen annettua 2 momentissa tarkoitettua määräyksen poliisi on velvollinen antamaan näytteen ottamiseen tuomista ja näytteen ottamista varten tarvittavaa virka-apua.

13 §

Näytteen ottaminen

Elossa olevasta otetaan tutkimusta varten verinäyte. Jos verinäytteen ottamisesta voi aiheutua tutkittavalle terveydellistä haittaa tai vaaraa taikka jos on muu painava syy, näyte voidaan ottaa suun limakalvolta.

Vainajasta näyte otetaan saatavilla olevasta kudoksesta.

Näytteen ottaa laillistettu tai luvan saanut lääkäri taikka hänen välittömässä valvonnassaan muu terveydenhuollon ammattihenkilö. Ennen näytteen ottamista lääkärin on todettava tutkittavan henkilöllisyys.

14 §

Uuden näytteen ottaminen

Jos tutkimusta ei voida tehdä 13 §:n mukaan otetusta näytteestä taikka jos tutkimustuloksen varmentaminen tai täydentäminen ennen lausunnon antamista on tarpeen, tutkimuksen tekijän on viipymättä ilmoitettava uuden näytteen tarpeellisuudesta tutkimusmääräyksen antaneelle tuomioistuimelle tai tutkimuksen tilanneelle lastenvalvojalle. Antaessaan uuden tutkimusmääräyksen tuomioistuimen on asetettava määräaika, jonka kuluessa tutkittavan on osoitettava, että uusi näyte on otettu. Tutkimusmääräyksen antamiseen ja uuden näytteen ottamiseen sovelletaan, mitä 11 §:n 2 ja 3 momentissa sekä 12 ja 13 §:ssä säädetään.

15 §

Näytteen hävittäminen

Tutkimuksen tekijän on hävitettävä 13 tai 14 §:n mukaan otettu näyte, kun kaksi vuotta on kulunut tutkimuksen tekemisestä.

16 §

Näytteen ottaminen tulevan tutkimuksen varalta

Laillistettu tai luvan saanut lääkäri taikka hänen välittömässä valvonnassaan muu terveydenhuollon ammattihenkilö saa pyynnöstä

ottaa vainajasta näytteen mahdollista tutki-
musta varten ilman vainajan lesken ja peril-
listen suostumusta, jos pyynnön esittänyt
antaa selvityksen siitä, että näytteen ottami-
nen voi olla tarpeen isyyden vahvistamista tai
kumoamista varten. Oikeus pyynnön esittä-
miseen on sillä, joka isyyslain mukaan voi
ajaa kannetta isyyden vahvistamiseksi tai
kumoamiseksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu näyte
saadaan hävittää, kun kaksi vuotta on kulunut
sen ottamisesta, jollei näytettä hallussaan
pitävälle sairaalalle, terveydenhuollon toimin-
taysikölle, yliopiston laitokselle tai tervey-
denhuollon ammattihenkilölle ole selvitetty,
että isyyden vahvistamista tai kumoamista
koskeva asia on vireillä. Näin otettua näytettä
ei saa tutkia ilman vainajan lesken ja peril-
listen suostumusta tai tuomioistuimen anta-
maa määräystä.

17 §

Näytteen hävittämiskielto

Tuomioistuin voi sakon uhalla kieltää
sairaalaa, terveydenhuollon toimintaysik-
köä, yliopiston laitosta tai terveydenhuollon
ammattihenkilöä hävittämästä 5—8 tai
16 §:ssä tarkoitettua henkilöstä muuten kuin
tämän lain nojalla otettua näytettä. Kielto
voidaan määrätä hakemuksesta, jos hakija
antaa selvityksen siitä, että näytteen säilyttä-
minen voi olla tarpeen todisteiden saamiseksi
sellaisessa isyyden vahvistamista tai kumo-
amista koskevassa asiassa, jossa hakija on
asianosaisena tai jonka hän aikoo panna
vireille. Hakemus on viipymättä annettava
tiedoksi sille, jolle kieltoa haetaan annetta-
vaksi. Kielto on tämän jälkeen väliaikaisesti
voimassa, kunnes tuomioistuin on ratkaissut
hakemusasian. Tuomioistuimen määräämä
kielto on voimassa, kunnes isyyden vahvis-
tamista tai kumoamista koskeva asia on
lainvoimaisella tuomiolla ratkaistu.

Kielto on määrättävä olemaan voimassa
tietyn ajan, kuitenkin enintään kaksi vuotta.
Erityisestä syystä tuomioistuin voi kiellon
voimassaoloaikana hakemuksesta pidentää
voimassaoloaikaa enintään kahdella vuodella.

Jos isyyden vahvistamista tai kumoamista
koskeva oikeudenkäynti ei ole vireillä, tässä

pykälässä tarkoitettun kiellon antamista kos-
kevan asian vireillepanoon ja käsittelyyn
sovelletaan, mitä oikeudenkäymiskaaren 8
luvussa säädetään. Hakemus käsitellään siinä
tuomioistuimessa, joka olisi toimivaltainen
käsittelemään sen isyyden vahvistamista tai
kumoamista koskevan kanteen, josta hake-
muksessa on kysymys.

18 §

*Oikeudenkäymiskaaren eräiden säännösten
soveltaminen*

Tässä laissa tarkoitettu uhkasakko asetee-
taan euromäärältään kiinteänä ottaen huo-
mioon sakotetun maksukyky. Uhkasakko voi-
daan erityisestä syystä tuomita lievempänä
kuin se on asetettu.

Kun tutkittava on määrätty tuotavaksi
näytteen ottamiseen, tuomisesta aiheutuvien
kustannusten maksamiseen ja korvaamiseen
sovelletaan, mitä oikeudenkäymiskaaren 12
luvun 32 §:ssä säädetään.

Käräjäoikeuden oikeudenkäynnin aikana
tämän lain nojalla tekemästä ratkaisusta saa
erikseen valittaa siten kuin oikeudenkäymis-
kaaren 25 luvussa säädetään. Valitus on
käsiteltävä kiireellisenä.

19 §

*Matka- ja toimeentulokustannusten maksami-
nen ennakolta*

Kun tuomioistuin on määrännyt näytteen
otettavaksi muusta henkilöstä kuin isyyden
vahvistamista tai kumoamista koskevan asian
asianosaisesta, tällä on oikeus pyynnöstä
saada valtion varoista korvaus näytteen otta-
mista varten välttämättömistä matka- ja toi-
meentulokustannuksista. Tuomioistuin voi
määrätä korvauksen suoritettavaksi etukäteen,
jos tutkimukseen määrätty henkilö sitä pyy-
tää.

Jos ennakkoa saanut on ilman laillista
estettä jättänyt täyttämättä tehtävän, jota
varten ennakko on maksettu, tuomioistuimen
on määrättävä ennakko perittäväksi häneltä
takaisin. Ennen määräyksen antamista tuo-
mioistuimen on varattava ennakkoa saaneelle
henkilölle tilaisuus tulla kuulluksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen kustannusten maksamisesta ennakolta valtion varoista on soveltuvin osin voimassa, mitä valtion varoista maksettavista todisteluskustannuksista annetussa laissa (666/1972) ja sen nojalla annetussa asetuksessa säädetään.

20 §

Kustannusten maksaminen

Valtion varoista maksetaan korvaus:

- 1) 13 ja 14 §:ssä tarkoitetun näytteen ottamisesta sekä 11 §:n 3 momentissa tarkoitettua todistuksen antamisesta;
- 2) tuomioistuimen määräämän tai lastenvalvojan tilaaman tutkimuksen tekemisestä ja lausunnon antamisesta siitä;
- 3) 11 §:n 1 momentissa tarkoitetun lausunnon antamisesta.

21 §

Maksettujen kustannusten korvaaminen

Edellä 19 ja 20 §:ssä tarkoitetut kustannukset jäävät valtion vahingoksi. Tuomioistuimien voi kuitenkin velvoittaa asianosaisen korvaamaan valtion varoista suoritetut kustannukset tai osan niistä, jos oikeudenkäynti on ilmeisesti ollut aiheeton taikka jos tehdyllä tutkimuksella tai hankitulla lausunnolla ei ole ollut merkitystä asian selvittämisen kannalta ja kustannusten korvaamista voidaan olosuhteisiin katsoen pitää kohtuullisena.

22 §

Taloudellisten menetysten korvaaminen

Kun tutkimus on määrätty tehtäväksi sellaisesta miehestä taikka miehen tai äidin sukulaisesta, joka ei ole oikeudenkäynnissä asianosaisena, tutkittavalle taloudellisesta menetyksestä maksettavasta korvauksesta on soveltuvin osin voimassa, mitä oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 40 §:ssä säädetään todistajalle maksettavasta korvauksesta.

23 §

Tutkimuksen tekijän oikeus saada salassa pidettäviä tietoja

Tutkimuksen tekijällä on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada toiselta tutkimuksen tekijältä tieto siitä, onko tämä tehnyt tutkittavasta tutkimuksen, samoin kuin tiedot tutkimuksen tuloksista ja annetusta lausunnosta, jos se on välttämätöntä tutkimuksen asianmukaiseksi tekemiseksi.

24 §

Tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää tarkemmin:

- 1) näytteen ottamisesta, käsittelystä ja lähettämisestä;
- 2) tutkimuksen tekemisestä ja tutkimuksen perusteella annettavaan lausuntoon sisällytettävistä tiedoista;
- 3) 11 §:n 1 momentissa tarkoitettuun lausuntoon sisällytettävistä tiedoista;
- 4) 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun lausunnon lähettämiseen liittyvästä menettelystä;
- 5) tutkimuksen tekijöiden välisestä yhteistyöstä;
- 6) näytteen ottamisesta, tutkittavalle annettavasta todistuksesta ja näytteen lähettämisestä maksettavasta korvauksesta;
- 7) tutkimuksen tekemisestä, tutkimuksen perusteella annettavasta lausunnosta ja sen lähettämisestä sekä 11 §:n 1 momentissa tarkoitetun lausunnon antamisesta ja lähettämisestä maksettavasta korvauksesta;
- 8) 6 ja 7 kohdassa tarkoitettujen korvausten maksamiseen liittyvästä laskutusmenettelystä ja laskujen tietosisällöstä;
- 9) toiminnassa käytettävistä lomakkeista;
- 10) lain muusta täytäntöönpanosta.

25 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2005.

Tällä lailla kumotaan eräistä veri- ja muita

2284

N:o 378

periytyviä ominaisuuksia koskevista tutkimuksista 5 päivänä syyskuuta 1975 annettu laki (702/1975).

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Leena Luhtanen*

N:o 379

L a k i**isyyslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 5 päivänä syyskuuta 1975 annetun isyyslain (700/1975) 11 §:n 2 ja 3 momentti, 29 §:n 2 momentti, 35 §:n 2 momentti ja 42 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 42 §:n 1 momentti laissa 351/1980, sekä
lisätään 11 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

11 §

Lääketieteellisten selvitysten hankkiminen

— — — — —
 Lastenvalvojan on tilattava oikeusgeneettisestä isyystutkimuksesta annetun lain (378/2005) 1 §:ssä tarkoitettu oikeusgeneettinen isyystutkimus lapsesta, äidistä ja miehestä, joka saattaa olla lapsen isä, jos mies pyytää tutkimusta tai jos lastenvalvoja muuten katsoo sen tarpeelliseksi. Jos tutkimus voidaan mainitun lain mukaan määrätä tehtäväksi muusta kuin edellä tarkoitettusta henkilöstä, lastenvalvoja voi katsoessaan sen aiheelliseksi tilata tutkimuksen.

Oikeusgeneettinen isyystutkimus voidaan isyyden selvittämisen yhteydessä tehdä vain sen suostumuksella, josta näyte on tarkoitus ottaa. Jos tutkimus aiotaan tehdä vainajasta, joka ei ole eläessään antanut suostumusta tutkimukseen, siihen on saatava vainajan lesken ja perillisten suostumus.

Jos tutkimus on tarkoitus tilata miehen tai

äidin molemmista vanhemmista, toisesta vanhemmasta yksin tai muusta sukulaisesta kuin miehen tai äidin vanhemmista, tutkimuksesta ja siihen annettavasta suostumuksesta on soveltuvin osin voimassa, mitä oikeusgeneettisestä isyystutkimuksesta annetun lain 6, 7 ja 9 §:ssä sekä 11 §:n 1 momentissa säädetään.

29 §

Kanteen peruuttaminen ja isyyden poissuljenta

— — — — —
 Jos isyyden vahvistamista koskevaa kantetta ajetaan useampia miehiä vastaan, tuomioistuimien voi ennen isyyskysymyksen lopullista ratkaisemista hylätä kanteen yhden tai useamman miehen osalta, jos oikeusgeneettisen isyystutkimuksen perusteella on pidettävä todistettuna, ettei vastaaja voi olla lapsen isä.

35 §

Kanneoikeus

Aviomiehen ja äidin on pantava kanne vireille kahden vuoden kuluessa lapsen syntymästä.

42 §

Tunnustetun isyyden kumoaminen

Tunnustetun isyyden kumoamista koskevan kanteen voi nostaa isyytensä tunnustanut mies taikka äiti tai lapsi. Miehen ja äidin on pantava kanne vireille kahden vuoden kuluessa siitä, kun isyys on tunnustamisella vahvistettu.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä loka-kuuta 2005.

Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Jos lapsi on syntynyt ennen lain voimaantuloa eikä isyyden kumoamista koskevan kanteen nostamiselle säädetty määräaika ole kulunut umpeen ennen lain voimaantuloa, aviomiehen ja äidin oikeus panna isyyden kumoamista koskeva kanne vireille määräytyy lain voimaan tullessa voimassa olleen 35 §:n 2 momentin mukaisesti. Isyyden kumoamista koskevaa kannetta ei kuitenkaan saa panna vireille enää, kun kaksi vuotta on kulunut lain voimaantulosta.

Jos isyys on ennen lain voimaantuloa vahvistettu tunnustamisella eikä isyyden kumoamista koskevan kanteen nostamiselle säädetty määräaika ole kulunut umpeen ennen lain voimaantuloa, isyytensä tunnustaneen miehen ja äidin oikeus panna isyyden kumoamista koskeva kanne vireille määräytyy lain voimaan tullessa voimassa olleen 42 §:n 1 momentin mukaisesti. Isyyden kumoamista koskevaa kannetta ei kuitenkaan saa panna vireille enää, kun kaksi vuotta on kulunut lain voimaantulosta.

Ministeri *Leena Luhtanen*

N:o 380

Laki**vakuutusyhtiölain 10 luvun muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 28 päivänä joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/1979) 10 luvun 3 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 752/1993, 389/1995, 79/1999 ja 330/2004, uusi 10 ja 11 momentti ja lukuun uusi 3 d § seuraavasti:

10 luku

Tilinpäätös, konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja vastuuvelan kattaminen

3 §

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset vastuuvelan katteeseen kuuluvien varojen sijainnista, valuuttariskin rajoittamisesta ja valuuttaliikkeen järjestämisestä, johdannaissopimusten käytöstä vastuuvelan katteen yhteydessä, vakuuksien arvostuksesta ja vakuuksien merkityksestä luettaessa katteeseen sitoumuksia, joihin vakuudet liittyvät. Virasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset myös ETA-valtiossa toimivan vaihdantajärjestelmän rinnastamisesta arvopaperipörssiin, yhteisön rinnastamisesta kiinteistöyhteisöön, talletuspankkiin tai vakuutusyhtiöön, ensivakuutusliikettä harjoittavan vakuutusyhtiön vastuuvelan katteesta annetun asetuksen (461/1995), jäljempänä *kateasetus*, 6 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen varojen lukemisesta katteeseen

ja asetuksen 9 §:n 3 momentissa tarkoitettujen enimmäisrajojen soveltamisesta.

Vakuutusvalvontavirasto voi yksittäistapauksissa määrätä, jos siihen 2 momentin soveltamisen kannalta on erityistä syytä, ettei tiettyjä varoja saa lukea yhtiön vastuuvelan katteeseen.

3 d §

Kun vakuutusyhtiö kattaa ETA-valtiossa sijaitseviin vakuutusriskeihin liittyvää vastuuvelkaa, Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön, jäljempänä OECD, muut jäsenvaltiot rinnastetaan ETA-valtioon:

1) kateasetuksen 3 §:n 1 kohtaa sovellettaessa;

2) kateasetuksen 3 §:n 2 ja 3 kohtaa sekä 4 §:n 1 momentin 1—3, 5 ja 6 kohtaa sovellettaessa.

Edellä 1 momentin 2 kohdan mukaisen rinnastuksen tuloksena voidaan katteeseen lukea rinnastuksen mukaisia varoja yhteensä enintään kymmenen prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä.

HE 19/2005
TaVM 7/2005
EV 46/2005

2 895002/70

Kun vakuutusyhtiö kattaa muissa OECD:n jäsenvaltioissa kuin ETA-valtioissa sijaitseviin vakuutusriskeihin liittyvää vastuovelkaa, kateasetuksen 3—6 §:ää sovellettaessa ETA-valtioon rinnastetaan OECD:n muut jäsenvaltiot.

Kun vakuutusyhtiö kattaa muualla kuin ETA-valtioissa ja OECD:n jäsenvaltioissa

sijaitseviin vakuutusriskeihin liittyvää vastuovelkaa, kateasetuksen 3—6 §:ää sovellettaessa ETA-valtioon rinnastetaan OECD:n muut jäsenvaltiot ja se valtio, jossa vakuutusriski sijaitsee.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2005.

Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 381

Laki**vakuutusyhdistyslain 10 luvun muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 31 päivänä joulukuuta 1987 annetun vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 10 luvun 3 a §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 451/1995, 81/1999 ja 340/2000, uusi 9 ja 10 momentti ja lukuun uusi 3 b § seuraavasti:

10 luku

Tilinpäätös, konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja vastuuvelan kattaminen

3 a §

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset vastuuvelan katteeseen kuuluvien varojen sijainnista, valuutariskin rajoittamisesta ja valuuttaliikkeen järjestämisestä, johdannaissopimusten käytöstä vastuuvelan katteen yhteydessä, vakuuksien arvostuksesta ja vakuuksien merkityksestä luettaessa katteeseen sitoumuksia, joihin vakuudet liittyvät. Virasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset myös Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa (ETA-valtio) toimivan vaihdantajärjestelmän rinnastamisesta arvopaperipörssiin, yhteisön rinnastamisesta kiinteistöyhteisöön, talletuspankkiin tai vakuutusyhtiöön, ensivakuutusliikettä harjoittavan vakuutusyhdistyksen vastuuvelan katteesta annetun asetuksen (1125/1995), jäljempänä *kateasetus*, 6 §:n 1 momentin 2

kohdassa tarkoitettujen varojen lukemisesta katteeseen ja asetuksen 9 §:n 3 momentissa tarkoitettujen enimmäisrajojen soveltamisesta.

Vakuutusvalvontavirasto voi yksittäistapauksissa määrätä, jos siihen 2 momentin soveltamisen kannalta on erityistä syytä, ettei tiettyjä varoja saa lukea yhdistyksen vastuuvelan katteeseen.

3 b §

Kun vakuutusyhdistys kattaa ETA-valtiossa sijaitseviin vakuutusriskeihin liittyvää vastuovelkaa, Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön, jäljempänä OECD, muut jäsenvaltiot rinnastetaan ETA-valtioon:

1) kateasetuksen 3 §:n 1 kohtaa sovellettaessa;

2) kateasetuksen 3 §:n 2 ja 3 kohtaa sekä 4 §:n 1 momentin 1—3, 5 ja 6 kohtaa sovellettaessa.

Edellä 1 momentin 2 kohdan rinnastuksen tuloksena voidaan katteeseen lukea rinnastuksen mukaisia varoja yhteensä enintään

kymmenen prosenttia vastuvelan bruttomäärästä.

Kun vakuutusyhdistys kattaa muissa OECD:n jäsenvaltioissa kuin ETA-valtioissa sijaitseviin vakuutusriskeihin liittyvää vastuvelkaa, kateasetuksen 3—6 §:ää sovellettaessa ETA-valtioon rinnastetaan OECD:n muut jäsenvaltiot.

Kun vakuutusyhdistys kattaa muualla kuin

ETA-valtioissa ja OECD:n jäsenvaltioissa sijaitseviin vakuutusriskeihin liittyvää vastuvelkaa, kateasetuksen 3—6 §:ää sovellettaessa ETA-valtioon rinnastetaan OECD:n muut jäsenvaltiot ja se valtio, jossa vakuutusriski sijaitsee.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2005.

Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 382

L a k i**eläkesäätiölain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 29 päivänä joulukuuta 1995 annetun eläkesäätiölain (1774/1995) 46 §:ään, sellaisena
kuin se on osaksi laissa 85/1999, uusi 9 ja 10 momentti ja lakiin uusi 46 a § seuraavasti:

46 §

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset eläkevastuun katteeseen kuuluvien varojen ja sitoumusten sijainnista, valuuttariskin rajoittamisesta ja valuuttaliikkeen järjestämisestä, johdannaissopimusten käytöstä katteen yhteydessä, vakuuksien arvostuksesta ja vakuuksien merkityksestä luettaessa katteeseen niitä sitoumuksia, joihin vakuudet liittyvät. Virasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset myös Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimivan vaihdantajärjestelmän rinnastamisesta arvopaperipörssiin, yhteisön rinnastamisesta kiinteistöyhteisöön, talletuspankkiin tai vakuutusyhtiöön, rahasto-osuuksien lukemisesta eläkevastuun bruttomäärän katteeseen ja eläkesäätiön eläkevastuun katteesta annetun asetuksen (1137/1998) 15 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen varojen lukemisesta katteeseen.

Vakuutusvalvontavirasto voi yksittäistapauksissa määrätä, jos siihen 2 momentin

soveltamisen kannalta on erityistä syytä, ettei tiettyjä varoja saa lukea eläkesäätiön eläkevastuun katteeseen.

46 a §

Euroopan talousalueeseen kuuluvaan valtioon rinnastetaan Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) muut jäsenvaltiot:

1) eläkesäätiön eläkevastuun katteesta annetun asetuksen 4 §:n 1 momentin 1 kohtaa sovellettaessa;

2) eläkesäätiön eläkevastuun katteesta annetun asetuksen 4 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohtaa, 5 §:n 1—3 kohtaa sekä 6 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa.

Edellä 1 momentin 2 kohdan rinnastuksen tuloksena voidaan katteeseen lukea yhteensä enintään kymmenen prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2005.

Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2005

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkkäre*

N:o 383

L a k i**vakuutuskassalain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun vakuutuskassalain (1164/1992) 83 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1777/1995 ja 84/1999, uusi 9 ja 10 momentti ja lakiin uusi 83 g § seuraavasti:

7 luku

Vakuutusmaksut, vastuovelka ja toimintapääoma

83 §

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset vastuuvelan katteeseen kuuluvien varojen sijainnista, valuutariskin rajoittamisesta ja valuuttaliikkeen järjestämisestä, johdannaisopimusten käytöstä katteen yhteydessä, vakuuksien arvostuksesta ja vakuuksien merkityksestä luettaessa katteeseen niitä sitoumuksia, joihin vakuudet liittyvät. Virasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset myös Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimivan vaihdantajärjestelmän rinnastamisesta arvopaperipörssiin, yhteisön rinnastamisesta kiinteistöyhteisöön, talletuspankkiin tai vakuutusyhtiöön ja rahasto-osuuksien lukemisesta vastuuvelan bruttomäärän katteeseen.

Vakuutusvalvontavirasto voi yksittäistapa-

uksessa määrätä, jos siihen 2 momentin soveltamisen kannalta on erityistä syytä, ettei tiettyjä varoja saa lukea vakuutuskassan vastuuvelan katteeseen.

83 g §

Euroopan talousalueeseen kuuluvaan valtioon rinnastetaan Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) muut jäsenvaltiot:

1) vakuutuskassan vastuuvelan katteesta annetun asetuksen (1138/1998) 3 §:n 1 momentin 1 kohtaa sovellettaessa;

2) vakuutuskassan vastuuvelan katteesta annetun asetuksen 3 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohtaa, 4 §:n 1—3 kohtaa sekä 5 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa.

Edellä 1 momentin 2 kohdan rinnastuksen tuloksena voidaan katteeseen lukea yhteensä enintään kymmenen prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2005.

Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2005

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 384

L a k i

maatalousyrittäjien eläkelain 17 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) 17 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 484/2002, seuraavasti:

17 §

Eläkelaitoksen on katettava 10 §:n 4 momentissa tarkoitettu vastuvelka sekä muut vastuovelkaan rinnastettavat erät noudattaen soveltuvin osin vakuutusyhtiölain (1062/1979) 10 luvun 3 §:n 2 momenttia, 3 momentin 2, 3 ja 7 kohtaa, 4—7 momenttia

sekä 9—11 momenttia ja 3 d §:ää. Tarkemmat säännökset vastuovelkaan rinnastettavista eristä annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2005.

Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 385

L a k i**merimieseläkelain 56 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun merimieseläkelain (72/1956) 56 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 485/2002, seuraavasti:

56 §

Eläkekassan on katettava 3 §:n 3 momentissa tarkoitettu vastuovelka sekä muut vastuuelkaan rinnastettavat erät noudattaen soveltuvien osin vakuutusyhtiölain 10 luvun 3 §:n 2 momenttia, 3 momentin 3 ja 7 kohtaa, 4—7 momenttia sekä 9—11 momenttia ja

3 d §:ää. Tarkemmat säännökset vastuuelkaan rinnastettavista eristä annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2005.

Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2005

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*HE 19/2005
TaVM 7/2005
EV 46/2005

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 378—385, 2 arkkia